

Prof. dr hab. inż. Janusz Marian Rosiak

Urodził się w 1946 roku w Łodzi. W roku 1964 uzyskał z pierwszą lokatą maturę w III LO im. T. Kościuszki w Łodzi. Dyplom magistra inżyniera otrzymał w roku 1969 po ukończeniu studiów na Wydziale Chemicznym PŁ. Odbił roczne asystencje studia przygotowawcze w Katedrze Chemii Fizycznej Wydziału Chemicznego, a następnie dwa lata pracował w Wolskich Zakładach Przemysłu Barwników w Woli Krzysztoporskiej. W roku 1972 roku podjął pracę w Międzyresortowym Instytucie Techniki Radiacyjnej PŁ i kontynuuje ją do chwili obecnej.

Stopień naukowy doktora uzyskał w 1981 roku, a doktora habilitowanego w 1992 roku. W 1997 roku uzyskał tytuł naukowy profesora nauk chemicznych. Odbił długoterminowe staże naukowe w Hahn-Meitner Institut (Berlin Zachodni) oraz w Takasaki Radiation Chemistry Research Establishment (Japonia). Od roku 2002 pracuje w PŁ na stanowisku profesora zwyczajnego.

Jego zainteresowania naukowe koncentrują się wokół zagadnień chemii radiacyjnej polimerów, a zwłaszcza wykorzystania promieniowania jonizującego do wytwarzania i modyfikacji biomateriałów. Posiada w swoim dorobku 127 publikacji w czasopismach o cyrkulacji międzynarodowej, kilkaset doniesień konferencyjnych, ponad 30 udzielonych patentów polskich i zagranicznych oraz jest głównym twórcą, wdrożonej w Polsce i innych krajach, radiacyjnej technologii wytwarzania opatrunków hydrożelowych (tzw. metoda Rosiaka). Do istotnych osiągnięć naukowych należy ponadto opracowanie uniwersalnego równania sieciowania polimerów (wspólnie z prof. A. Charlesby) oraz radiacyjnej metody wytwarzania nanożeli polimerowych. Jego publikacje cytowane były dotychczas ponad 2000 razy, a do najczęściej cytowanych należą prace poświęcone radiacyjnej syntezie hydrożeli oraz kinetyce reakcji rodnikowych.

Wypromował 12 doktorów, z których pierwszy uzyskał nagrodę Prezesa Rady Ministrów RP za najlepszą pracę doktorską w chemii w roku 1996. Kierował 20 długoterminowymi stażami naukowymi odbywanymi w jego Zespole Badawczym przez stypendystów MAEA i UE.

Od roku 1994 kieruje pracami stworzonego przez siebie Zespołu Chemii Radiacyjnej Stosowanej MITR, a od roku 2000 - utworzonego w wyniku ogólnopolskiego konkursu, Centrum Doskonałości „Zastosowanie Laserów i Biomateriałów w Medycynie”. Od roku 1991 działa jako ekspert Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej i na jej zlecenie odbył ponad 30 misji technicznych w wielu krajach świata. Kierował i koordynował realizacją 6 projektów UE w ramach V, VI i VII Programu Ramowego oraz wieloma projektami współfinansowanymi przez organizacje międzynarodowe (UE, MAEA, NATO). Przewodniczył Komitetom Organizacyjnym 10 Konferencji Międzynarodowej „Ionizing Radiation and Polymers”- IRaP2012 oraz 52 Zjazdu Polskiego Towarzystwa Chemicznego (Łódź, 2009). Jest współzałożycielem Fundacji Badań Radiacyjnych, a od roku 2008 po rezygnacji prof. Kroh, pełni funkcję Przewodniczącego jej Rady.

Nagrodzony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz okolicznościowym Medalem Marii Skłodowskiej – Curie PTCh.